

نقش ایمان در التحد و همدلی

محمود مهدی پور

در شرق و غرب و شمال و جنوب کره زمین است.

ایمان به موارد فوق سبب برادری اسلامی و اخوت دینی می‌شود که هدیه خدا به جامعه بشری است. هدیه‌ای که در سایه آن امنیت و عدالت و محبت، سراسر جهان را فرامی‌گیرد. خدای بزرگ با یادآوری نعمت ارزشمند برادری، راهکار تداوم و تحکیم برادری را نشان داده است.

﴿وَأَفْتَصُّوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَإِذْ كُرِّزَوا يَغْمَتُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَالْفَتْنَةُ يَنْهَى قَلْوَيْكُمْ فَأَضْبَخْتُمْ بِيَنْعِمَّهُ إِخْرَانًا وَكُشْمَنْ عَلَى شَفَا حَفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا كَذَلِكَ

ایمان، وحدتی بنیادین و فراتر از همکاری، همزبانی، همنگی و اتحاد صوری پدید می‌آورد. و استوارترین رشته‌های همدلی و همفکری، بین مؤمنان و اعضای جامعه بزرگ اسلامی وجود دارد.

قرآن حاوی جهان بینی واحد، قانون اساسی واحد، و برنامه مشترک زندگی اسلامی است.

پیامبر اعظم ﷺ بنیانگذار جامعه اسلامی و محبوب مشترک تمام فرق و مذاهب اسلامی در سراسر جهان است. مسجد الحرام، کانون اصلی و پایگاه جهانی و قبله مقبول مسلمانان

۵. استحباب ضیافت و هدیه دادن و سلام و احترام و تکریم مسلمانان؛
۶. اصلاح ذات البین و ایجاد دوستی و آشتی؛
۷. آراستگی و پاکیزگی در محافل و مجالس برادران و خواهران مسلمان؛
۸. تبریک و تسليت در شادیها و غمها؛
۹. استقبال و بدرقه در رفت و آمد های اجتماعی؛
۱۰. سلام و تحیت و قدرشناسی و تشکر از کار نیک دیگران؛
۱۱. عیادت و دلجوئی از بیماران،
۱۲. تشییع جنازه و دعا برای برادران و خواهران دینی.

امور فوق راهکارهای تقویت دوستی و همدلی و همکاری بین فرزندان اسلام و قرآن است. برادری دینی در پرتو این دستورهای الهی، درخشان تر، استوار تر و جاودانه می شود.

مبانی اتحاد و همدلی

جهان بینی واحد، قانون واحد،

بیَّنَ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَفَلَكُمْ تَهْتَدُونَ؛^۱

«همه با هم به ریسمان الهی چنگ زنید و پراکنده نشوید و یاد کنید نعمت خدا را بر شما وقتی با هم دشمن بودید، خدا بین دلهای شما الفت ایجاد کرد و به نعمت او برادر شدید. و بر لبه گودالی از آتش بودید، خداوند از آن نجاتتان داد. این چنین خدا، آیاتش را برای شما بیان می کند، باشد که هدایت شوید.»

راهکار برادری

علاوه بر پیوند قلبی و محبت تکوینی که خداوند بین اهل ایمان و اسلام پذید آورده، این مهربانی و همدلی و برادری را از راههای گوناگون در قوانین دینی پشتیبانی و حمایت کرده است.

۱. «صله ارحام»، «بَرَّ الْدِين» و احکام مربوط به روابط و حقوق خانوادگی؛

۲. تأکید بر رسیدگی به برادران دینی و حقوق همسایگان؛

۳. تأکید بر زیارت و دیدار و آمدو شد آنان؛

۴. تأکید بر حضور در مساجد و انجام عبادات به صورت دسته جمعی؛

محبوبها و عشقهای بدلی که نوعی شرک محسوب می‌شود، ریشه بسیاری از اختلافات اجتماعی است. در جامعه اسلامی هیچ محبوبی که بتواند در برابر عشق الهی مقاومت کند و مانع اجرای حق و عدل و فرمان خدا شود، وجود ندارد. تمام خواسته‌ها، نیازها، مطالبات و علاقه‌ها و عشقهای، در چارچوب فرمان خدا شکل می‌گیرد.

به این آیه قرآن کریم دقت کنیم: «وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَسْخُدُ مِنْ ذُنُوبِ اللَّهِ أَنْذَادَ أَيْجُوبُهُمْ كَحْبَ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْيَرِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يُرَأَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقَوْةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ»؛^۱ بعضی از مردم مبعودهایی غیر از خداوند برای خود انتخاب می‌کنند و آنها را همچون خدا دوست می‌دارند. اما آنها که ایمان دارند، عشق‌شان به خدا [از عشق مشرکان نسبت به مبعودهایشان] شدیدتر است و آنها که ستم کردند [و مبعودی غیر از خدا برگزیدند] هنگامی که عذاب را

رعایت عدالت در زندگی اجتماعی، و اعتقاد به مرکز فرماندهی واحد و تسلیم همه در برابر خدا و پیامبر، ریشه‌های عقیدتی اتحاد و انسجام اسلامی و ساختار اجرایی وحدت دینی را پدید می‌آورد و هر جامعه‌ای که از این امور برخوردار باشد، از مهم‌ترین عوامل اتحاد و همدلی بهره‌مند است.

محبوب و معشوق مشترک در جامعه اسلامی، یعنی علاقه و محبت امت به خدا و پیامبر و قرآن و اهل‌بیت رسول الله ﷺ بزرگ‌ترین سرمایه اجتماعی و قوی‌ترین عوامل اتحاد امت اسلامی است.

این نوع اتحاد و انسجام، اتحاد موقت، تاکتیکی، تشریفاتی و ادای مراسم و عادات معمولی نیست. اتحاد و انسجام قبله‌ها، نگاهها، آرمانها و هم‌اهنگی دلها و دستهای اتحاد همه جانبی، پایدار، بدون تکلف، درونی و عمل آفرین است.

محبوب اصلی و نهایی در میان مسلمانان، خدا و پیامبر ﷺ و اهل‌بیت آن بزرگ‌وارند.

مستضعفان، برنامه ریزی و اقدام می‌کنند. و انگیزه معنوی و خدمت رسانی بزرگ‌ترین عامل اتحاد و انسجام اسلامی است.

ارکان سه گانه اتحاد در وحدت و انسجام اجتماعی سه چیز نقش اساسی دارد:

۱. عدالت و رعایت حقوق دیگران؛

۲. ارتباطات خیرخواهانه و برخاسته از انگیزه معنوی والهی؛
۳. ایثار و حمایت از دیگران با قصد قربت و جلب رضای الهی.

امام باقر علیه السلام ضمیم حدیثی بر سه نکته فوق تأکید کرده:

«إِنَّ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَ جَنَّةً لَا يَدْخُلُهَا إِلَّا لِتَائِفَةٌ، وَرَجُلٌ حَكْمٌ عَلَى نَفْسِهِ بِالْحَقِّ، وَرَجُلٌ زَارَ أَخَاهُ الْمُؤْمِنَ فِي الدُّرُّ، وَرَجُلٌ آتَرَ أَخَاهُ الْمُؤْمِنَ فِي الدُّرُّ، خَدَائِي عَزُوجَلَ بِهِشْتَى دَارَدَ كَهْ جَزْ سَهْ كَسْ بَهْ آنَ وَارَدَ نَشُونَدِ. ۱. كَسِيْ كَهْ عَلِيهِ خَوِيشْ بِرَاسَاسِ حَقِّ وَعَدَالَتِ دَاوَرِي كَنَدِ؛ ۲. كَسِيْ كَهْ بِرَادِرِ مَؤْمِنَشْ رَافَقَطْ بَهْ انْگِيْزَهِ الهِيْ دِيدَارِ كَنَدِ؛

۱. اصول کافی، شیخ یعقوب کلینی، ج ۳، ص ۲۵۷.

مشاهده کنند [خواهند دانست که] تمام قدرت از آن خداست و خدا دارای کیفر سخت است.»

در جامعه اسلامی همه ولاها و ولایتها و پیونداتها در جهت ولایت الهی است و هیچ پیوند خانوادگی، نژادی، جغرافیایی، اقتصادی، حزبی و سیاسی نمی‌تواند با ولایت الهی و اخوت اسلامی مقابله کند.

در صورت تقویت ایمان و تحقق جامعه اسلامی، اختلافات زبانی، نژادی، حزبی، صنفی، جغرافیایی و... مشکل آفرین نخواهد بود.

اختلافات سیاسی و جناحی در سایه ایمان و عدالت و صداقت حل خواهد شد.

ایمان، نیرومندترین عامل، در تصمیم‌گیریهای فردی و اجتماعی است. نه تنها افراد مؤمن بلکه نهادهای اجتماعی مثل قوای سه گانه کشور و زیر مجموعه هر کدام، یعنی تمام ادارات و احزاب و شرکتها و مؤسسات مردمی و دولتی، همه براساس وظيفة دینی و با انگیزه خدمت رسانی و دفاع و کمک به مردم به ویژه محرومان و

از دیدگاه عقیدتی، توحید زیر بنای وحدت است و کفر و شرک زیر بنای اختلاف و درگیری. از دیدگاه ایدئولوژی و آرمانها، آخرت گرایی زیر بنای اتحاد و دنیاگرایی ریشه اختلاف و نزاع و کشمکشهاست.

از دیدگاه رفتاری، پای بندی به شریعت زیر بنای وحدت، و بدعت مادر اختلاف و خصوصیت و نامهربانیهاست.

از دیدگاه سیاسی، پذیرش نظام امامت، ضامن اتحاد سیاسی دنیا اسلام است، و تن دادن به سلطنت و دموکراسی غربی ریشه عقب ماندگی امت اسلامی و اختلافات سیاسی.

سلطه اجانب و نفوذ آنان در کشورهای اسلامی ریشه اختلافات و جنگ و جدال فرق و مذاهب موجود در کشورهای اسلامی است.

اختلافات فکری، فرهنگی را در سایه توحید و تسليم در برابر خدا می توان حل کرد.

اختلافات اجتماعی در پرتو امامت و عدالت رنگ مسی بازد و جدایهایها به وحدت می انجامد.

اختلافات اخلاقی و رفتاری تنها

۳. کسی که برای رضای خدا برادر ایمانی را بر خوبیش ترجیح دهد. «عدالت»، «زیارت» و «خدمت» در روابط اجتماعی ارکان سه گانه اتحاد و انسجام اسلامی است.

با هم عادلانه رفتار کنیم، به دیدار یکدیگر برویم، و به همدیگر برای رضای خدا خدمت کنیم، تا اتحاد و انسجام اسلامی در عمل نمایان شود.

حاکمیت خدا بر روح و روان انسانها، زیر بنای برادری، همدلی، همکاری و مهربانی و حاکمیت نفس و امیال دنیا بی، بزرگ ترین مانع در برابر اتحاد و برادری و مایه اختلافات اجتماعی است.

آفات وحدت اسلامی
تبغیضها، خودخواهیها، امتیاز جوئیها بدعتها، تکفیرها و تهمتها، غیبیتها و بدگمانیها، جهالتها و انزوا گرانیها و تکرویها، ریشه اختلافات جامعه بشری شناخته می شود.

در دنیا اسلام هم همین بیماریهای اجتماعی، فرهنگی و اخلاقی، اتحاد و انسجام دنیا اسلام را همیشه با مشکل مواجه ساخته است.

**تبليغ تفکر سكولار و مبارزه با
غييرت ديني، خدمت به وحدت
بشرىت نىست؛ زمينه سازى
براي هرج و مرج و غارت
ملتهاست**

هستى مسلم زائين است و بس
باطن دين نبى اين است و بس
برگ، گل شد چون زائين بسته شد
گل زائين بسته شد گلدسته شد
نصفه از ضبط صدا پيداستى
ضبط چون رفت از صدا غوغاستى
در گلوى ما نفس سوچ هواست
چون هوا پابند نى گردد نواست
تو همى داني که آئين تو چيست
زير گردون سر تمكين تو چيست؟
آن کتاب زنده قرآن حكيم
حکمت او لا يزال است و قدیم
نسخه اسرار تکوین حیات
بسى ثبات از قوتش گيرد ثبات^۱

براساس تقوا و خودسازى زدوده
مى شود.

بنابراین دین الهى و دیندارى،
بزرگترین عامل اتحاد و هماهنگى نه
تهما در دنياى اسلام بلکه در جامعه
بزرگ بشرى است.

بشر اگر دنياى آباد و آزاد و پر
رونقى هم بخواهد، راهى غير از
پذيرش اصول عقاید اسلامى و قبول و
اجراى احکام الهى ندارد.

حوزه و روحانيت و مبلغان دين با
تبليغ و ترويع ايمان و انديشه هاي
اسلامى و احکام دينى نقشى مهم در
اتحاد بشرىت و مسلمانان ايقامي كنند
و مخالفان دين ميدان را برای هر گونه
کشمکش و عدالت و اختلاف فراهم
مي آورند. تبليغ تفکر سكولار و مبارزه
با غييرت ديني، خدمت به وحدت
بشرىت نىست؛ زمينه سازى برای هرج
و مرج و غارت ملتهاست.

انديشمند مصلح، دكتر محمد
اقبال لاهوري نقش ايمان را در اتحاد
ملتها، بسيار زيبا ترسیم كرده است:
ملتى رارت چون آئين زدست
مثل خاک اجزاى او از هم گست